

BALASTUL JUDICIAR DIN PROCEDURA INSOLVENTEI – Presedintele Comisiei juridice a Senatului Robert Cazanciuc: "Auzim foarte des cifre astronomice: un miliard, doua miliarde – bunuri sechestrare. Cate sunt in mod real valorificabile? Tendinta aceasta a formelor fara fond, din pacate se manifesta de foarte multe ori si in justitie... Poate anul viitor o sa fie momentul de o modificare mai consistenta la ceea ce numim astazi Codul Insolventei"

Scris de L.J. | Data: 31.05.2018 16:49

Fostul ministru al Justiției Robert Cazanciuc (foto), actual președinte al Comisiei juridice a Senatului României, a susținut un discurs în cadrul Congresului organizat de Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență din România în data de 25 mai 2018, eveniment prezentat pe larg de [Universul Juridic](#). Cu acest prilej, **senatorul Robert Cazanciuc a vorbit despre necesitatea modificării Codului insolvenței, astfel încât prevederile acestuia să fie clare și să ușureze activitatea practicienilor, prin eliminarea "balastului judiciar".**

Prezentăm în continuare discursul președintelui Comisiei juridice a Senatului, Robert Cazanciuc, susținut la Congresul UNPIR 2018, astfel cum a fost publicat de [Universul Juridic](#):

"Doamnelor și domnilor,

Mulumesc foarte mult de invitație!

Am mai fost aici, anul trecut, dar e adevărat că la alta oră. A fost la fel de interesant, am stat destul de mult, astăzi nu voi sta la fel de mult ca atunci, deși mi-a făcut plăcere să discutăm chestiuni extrem de interesante, uneori mai interesante ca în Parlament, despre profesie. E o reală plăcere să vezi că nu ești, la un moment dat, așa, de unul singur pe un anumit front, că nu ești chiar împotriva curentului, că sunt foarte mulți oameni care au idei și care vor să facă ceva.

Ce-am vrut să facem noi în 2014 știți foarte bine și dumneavoastră. Am încercat să sprijinim într-un fel economia, chiar dacă de foarte multe ori pare ciudat, așa este: prin insolvență poți să sprijini economia. Știți foarte bine acest lucru, nu e foarte cunoscut, de multe ori, în afara, dar cred că e cazul să faceți ceva mai mult și în acest domeniu. Erau semnale din mediul de afaceri, erau semnale din partea instanțelor că avem practica neunitară, că lucrurile nu merg cum trebuie, aveam tendințe europene, aveam foarte multă lume care-mi spunea că trebuie schimbat ceva. Și în 2014 cred că putem vorbi de un nou început în materie. Și obiective au fost atunci, le știți, din nou, foarte bine: codificare. Cred că erau șase acte normative care aveau diverse reglementări cu incidenta în materie. Erau experiențe de valorificat, era nevoie de realizarea unui echilibru care credem noi că între timp s-a realizat, între diversele interese în concurs. Era nevoie de proceduri, cu siguranță, mai eficiente – și poate sunt mai eficiente în ziua de astăzi; era nevoie, cu siguranță, de o maximizare a formulelor de valorificare a bunurilor recuperabile – și

discutam putin mai devreme, sarind de la una la alta, de cum facem noi cu sechestrul in materie penala, care nu sunt facute pentru a bloca lucurile.

Unul dintre proiectele importante realizate in mandatul meu a fost aceasta Agentie de Valorificare a Bunurilor Provenite din Infractiuni si imi aduc aminte ca in procesul de consultare a diversilor parteneri europeni imi spunea un expert din Franta: „Domnule, noi nu punem sechestrul pe imobile din Corsica. Pai de ce? Pai, zice, nu le cumpara decat corsicanii, adica din familie, si oricum nu le cumpara nimeni...” – „Domnule, zic, uite, am putea sa ne gandim si noi la Strehaia, spre exemplu. Daca am un imobil cu acoperis de aur care valoreaza un milion de euro, il pot vinde, pot recupera prejudiciul?”. Ideea e sa nu mergem pe piste false.

Auzim foarte des cifre astronomice: un miliard, doua miliarde – bunuri sechestrate. Cate sunt in mod real valorificabile? Tendinta aceasta a formelor fara fond, din pacate se manifesta de foarte multe ori si in justitie. Suntem acoperiti, am blocat o activitate... A fost acum cativa ani de zile sechestrul pe Lukoil – 250.000.000 de euro. „Vindeti, fratilor, Lukoil-ul si luati banii!” – „Pai daca-l vindem, blocam activitatea, si atunci aducem o gaura”. Din pacate, trebuie sa educam foarte mult, inclusiv magistratii, si acesta a fost rolul acestei agentii, de a educa oamenii. Sigur, nu este treaba lor sa se ocupe de valorificare. Dar nici sa facem actiuni formale, pentru ca ne pacalim pe toti. Si aici, poate din experienta dumneavoastra, poate cu ANABI, lucurile se vor schimba inclusiv la nivel de legislatie.

Sunt sanse reale pentru anumite firme de a se recupera, sunt sanse reale pentru cei care sunt de buna-credinta, in afaceri? Din nou dumneavoastra aveti experienta din care putem invata atunci cand incercam sa modificam ceva. **Ce s-a intamplat in cei 5 ani de zile de cand avem, sa spunem, pe piata acest „copil”.** Cred ca procesul de consultare de la vremea respectiva, destul de amplu, care a durat in jur de doi ani de zile, a aratat in timp ca avem un act normativ cu o anumita soliditate. Au fost putine modificari – daca a fost vreuna – care sa vizeze in mod direct ceea ce numim astazi Codul Insolventei. Au fost modificari incidentale, de regula venite din zona fiscala, cand incercam sa protejam, chipurile, interesul general, al statului. In rest, in mod direct nu au fost incercari de a modifica. Sigur, au mai fost cateva incercari parlamentare, dar fara succes. Aceasta inseamna soliditatea consultarilor. Aceasta inseamna ca in mare parte acest act normativ scris impreuna cu practicieni, judecatori, experti internationali, experti din minister, corespundea unei nevoi sociale reale si nu doar unor interese sau orgolii profesionale la un moment dat. Cei 5 ani de zile de viata ai acestui act normativ cred ca sunt un exemplu de buna practica si pentru alte materii.

Imi aduc aminte ca la finalul mandatului am citat, intr-un mic document, in care prezentam colegilor mei ce am facut in doi ani si jumătate, un articol din Ziarul Financiar din 12 noiembrie 2015, care spunea ca in primele 9 luni ale anului 2015 au fost cu 50% mai putine proceduri de insolventa. Nu stiu daca era atat de rapid un efect al noului cod, dar cu siguranta era o oarecare disciplinare. Procedurile poate mai simple, mai clare, o anumita rezerva de a folosi in mod abuziv procedura insolventei din partea unora – poate toate la un loc, dar cifrele asa aratau: jumătate proceduri deschise in 2015, fata de numarul lor in 2014.

Ce avem in momentul de fata? Sigur, avem foarte multe preocupari in materie penala, asa e dintotdeauna – penalul tine in loc civilul –, dar viata inseamna 95% cauze civile. Si in civil se intampla zilele acestea cateva modificari ale Codului de procedura civila, trecute deja de prima camera, Camera Deputatilor, in doua saptamani o sa mearga si la Senat, pentru un vot final, speram noi, si sunt cateva chestiuni probabil incidente si asupra activitatii dumneavoastra, cum ar fi abrogarea Camerei de Consiliu, blocarea procedurii de filtru, o comunicare electronica mai eficienta cu instantele, acolo unde instantele nu au mers, cumva, cu un pas inainte si au facut exemple de bune practici, cum ar fi la Cluj sau la Arad, la Craiova sau la Iasi. Pe langa aceste lucruri, **a venit o propunere de la CSM, de modificare a Legii insolventei persoanei fizice, in sensul de a schimba cumva competenta, care nici macar nu a intrat bine in vigoare, de la 1 ianuarie, si vrem sa modificam competenta, sa o ducem de la judecatorie la tribunal, in ideea ca tribunalul e specializat, stie ce inseamna insolventa (de**

parca in afara de denumirea insolventa si cativa practicieni, care sunt si colo, si colo, ar avea vreo legatura una cu alta).

De aceea, la Camera Deputatilor a primit un vot negativ aceasta propunere, o sa vedem peste doua saptamani (n.r. Congresul UNPIR a avut loc in data de 25 mai 2018) daca cineva o sa considere ca este mai degraba util ca aceasta competenta sa treaca de la judecatorie la tribunal, o sa mergem cu siguranta la tribunal, in ideea ca nu e nimeni incapatanat, sa strice lucrurile, daca ele merg bine.

Ce e de facut in perioada urmatoare? Din cate am discutat putin mai devreme, in pregatirea acestei intalniri, cu participantii la proces, nu e nevoie de foarte multe modificari. Sunt modificari de facut, e o dezbateri la nivelul Uniunii Europene pentru o noua directiva, de modificare a celei din 2012 si **poate anul viitor o sa fie momentul de o modificare mai consistenta la ceea ce numim astazi Codul Insolventei**. Ea trebuie facuta in mod cert prin intermediul Ministerului Justitiei, daca va fi vorba de un proces mai complex.

Pe de alta parte, daca aveti chestiuni punctuale, daca sunt lucruri care va incurca activitatea, care nu ajuta pe nimeni, nu are rost sa tinem in viata forme fara fond. Puteti apela la procedura parlamentara, pentru a modifica unul-doua articole, care pot sa aduca clarificari, care pot sa scoata din ceea ce numim, de foarte multe ori, balast judiciar. tinem lucruri doar pentru ca suna bine, doar pentru ca ne-a spus cineva la un moment dat, si cand ne uitam la eficienta, de ce le tinem, pai n-are curaj nimeni sa le modifice, a fost o practica pana acum si ramanem „incremeniti” in proiect. **Ideea e de a nu ramane „incremeniti” in proiect; puteti apela cu incredere la procedura parlamentara, care, dupa cum vedeti, uneori este mai eficienta decat pare, si chiar puteti modifica in termen scurt lucruri care zac asa, de foarte multe ori, uitate, sau care par de multe ori intangibile.**

In rest, ce sa va spun? Cum spuneam, un exemplu de buna practica: modul in care a fost elaborata aceasta lege si pentru alte materii. Avem acum o procedura – sper sa poata fi considerata buna practica – de modificare a legii privind contenciosul administrativ. La fel, cu foarte multe consultari, cu foarte multe idei bune, nu ai cum sa nu faci un act normativ adecvat atunci cand stai de foarte multe ori de vorba cu cei care sunt chemati sa aplice textul de lege, in asa fel incat sa ne facem pana la urma tuturor viata mai usoara, nu viata mai grea.

Va doresc sa aveti o viata usoara si mult succes!"